

ויתרו עליה, ועתה הם שבו אליה. לעם הערבי יש כ־15 מדינות וכ־22 מיליון קמ"ר — כמחצית שיטחה של אמריקה האדירה. איש בארץ ודאי לא יתנגד לשיתוף פעולה בין העם היהודי והערבי. אדרבה: נתחלק עם העם הערבי בי בידע הטכנולוגי שלנו — והם עימנו בנפש שלהם.

ישראל כהרשור, ירושלים

מכתב גלוי למועמדת

הערכיה למלכת המים

הצטערתי מאוד, סוהייר, לשמוע את דבריך אודות בני ובנות עירנו, עכו (ה' עולם הזה 1768). הם אינם אמת. את אינך הצעירה הערבייה היחידה בעכו שלובשת שורטס.

- ייתכן שבין הערבים קשה לך למצוא חברים וחברות. ייתכן שאת צודקת — אבל לדעת האשמה היא בגאווהך. וידוע לך ודאי שדתנו אוסרת את הגאווה, כי דברי המשל: "אין למתנאה יד".
- בניגוד לדבריך, הבנות הערביות כיום אינן, לובשות רק בגדיים סגורים ומתרחצות במקומות נסתרים. אני מזמין אותך לחוף הארגמן בשבת, או לחוף נהר ריה ולבריכה, כדי שתשני את דעתך, ולסיים — אם פנעתי בך — אל נא יחר אפך, וסליחה, אני מאחל לך הצלחה גם בדוגמנות, וגם בלימודיך.

סאמי עבדל רהמאן אסער, עכו העתיקה

הספר

יהיה אובייקטיבי

נתבקשנו ע"י מרשנו, העיתונאי שלמה נקדימון, לפנות אליכם בענין הגדון כדל־קמן:

בהעולם הזה (1773) נתפרסמה ידיעה הנושאת את הכותרת "פרשת אלטלנה ל־ויכוח נוסף", המכילה עובדות מסוימות המיוחסות לספר שעומד להוציא מרשנו, שלמה נקדימון.

מרשנו מבקש לציין כי הידיעה מכילה תאור עובדתי מסולף בכך שהגילויים בר־ספר אותו עומד מרשנו לפרסם יהיו, כביכול, ממקורות של חרות האצ"ל ל־שעבר. פירסום עובדה מסולפת זו תגרום למרשנו פגיעה במשלוהיידו ובמקצועו כי עיתונאי וסופר, באשר מסתבר ממנה כי מרשנו יעזר במקרה רות אינפורמציה חד־צדדיים ובעלי אינטרס, דבר אשר יפגע באובייקטיביות ובמהימנות של הספר אותו מתעתד מרשנו ל־פרסם. הקביעה ה־מסולפת החמורה עוד יותר נוכח ה־אמירה שהגילויים עתידים לגרום "גיי־לויים נגדיים", כי אילו שמרשנו עתיד לנקוט עמדה חד־צדדית בסיפור,

נקדימון כספי ושות', עורכי־דין, תל־אביב

מיסכן

בטרופ

כל הכבוד ליורם לוקוב, על דבריך ה־אמיצים: "אני מעשן, אני שוכב, אני מצויר" (העולם הזה 1774). חבל רק ש־מראהו של הגבר הנועז הוא כמו מיסכן מעורפל, שעניו תוהות ובוהות, כאילו היה בטרופ רוחני, יעני, רחמים על מי שזקוק זה המש שנים לעישון כדי לקבל השראה רוחנית. מאמא מייח!

נאוה דהבני, תל־אביב

אין דו"ח

סנסציוני?

קראתי את המאמר הכמרים והדיילת (העולם הזה 1773), שם מדובר על דו"ח סודי, "סנסציוני", שהונח על שולחנו של שר הדתות, ואשר בו נאמר כי בין ש־החשך בעמוד 6

הפרדה בין

דם לדם?

אורי אבנרי, במאמרו "מילואים" (העו־לם הזה 1774) מעלה את הטענה כי מנהל מיפעל, המשרת במילואים במשך חודש כו־קופף בשער מחנה, בעוד מיפעלו מוש־בת או פועל תוך ליקויים, מביא בכך נזק למדינה.

מרעיון מוזר זה, אפשר בקלות להגיע לעיקרון של הפרדה בין המשרתים במי־לואים — ולמעשה, "ההולכים למות" — לפי רמת הכנסתם ותפקידם בחברה. המשך הגיוני של קו מחשבה זה: ל־בשר תותחים מתאימים רק פועלים פשו־טים, ושכירים מעוטי־יכולת.

בני ציטריין, תל־אביב

- הקורא ציטרין הופך את הדברים על ראשם. אורי אבנרי הבחין בפירוש בין חיילים בהטיבות קרבות, אשר לגי־ביהם דרש הבחנה, ובין חיילים בתפקי־די שמירה שיגרתיים בעורף, אשר אותם הציע להחליף בנוטרים שכירים.

דוגמה

מדרום אמריקה

באורוגוואי הולכים בנובמבר לבחירות. לקראת תאריך זה, יצאה החזית המאוחדת, גוש פוליטי חדש — במיבצע מרשים: אלפי צוותים, ה־מורכבים בעיקר מ־סטודנטים וגימנו־טים, עוברים ברח־בי המדינה מבית לבית, מסבירים מ־דוע יהיה זה טוב לאורוגוואי, לדע־תם, להעלות לשל־טון את החזית. מדוע לא תנקוט תנועת העולם הזה כוח חדש בפעולה דומה?

שחר משה שחר, חיפה

אנו תומכים

בסרבני הגיוס

אנו מציינים בתקווה ובהערכה עמוקה את הנטייה ההולכת וגוברת — בעולם כולו — לנקיטת עמדה ושיפוט פוליטי בקורתי עצמאי על־ידי אזרחים, ועיצוב התחייבויות אישיות ופוליטיות על בסיס מצפון אישי. נקיטת עמדה ועיצוב הת־חייבויות אלה, הינם חיוניים, ותנאי ל־תיקון עוללות חב־תיות.

מנקודת מבט זו אנו תומכים בדוב גל, עירית יעקובי, ראובן לסמן וגירא נוימן ובסירובם ה־קולקטיבי והפומבי להתגייס לצה"ל, כי שהמניע לסירובם הוא התנגדותם ל־מדיניות המימסד ה־ציוני בכלל, והמ־דיניות בשטחים ה־כבושים בפרט. צעד זה הוא צעד אמיץ לכינון צדק חברתי מלא ושווה — עבור העם היהודי־ישראלי, ערבי־פלסטינאי, ו־עמי המזרח התיכון בכלל.

אורי דיוויים, נועם חומסקי, ר־15 נוספים, ארצות־הברית

ישראל איננה

מדינת הערבים

הנידון: הנידון של אורי אבנרי, של־שם סרטים (העולם הזה 1772). ההשוואה בין המאבק בין הלכונים ל־אינדיאנים באמריקה, לבין המאבק בין היהודים לערבים המתחולל בארץ ישראל, היא מוטעית, מכשילה, שיטחית וחסרת נשמה.

הערבי בישראל אינו חי בארצו. ארצו של הערבי היא חיג'אז, ושם יש לו מדי־נה עצמאית ומתפתחת. היהודים — הם שגורשו מארץ ישראל, והם מעולם לא

איך לדוג גבר...

תני לגבר שלך את הסיגרים ההולנדיים באיכות מעולה:

אגיו

מבחר גדלים וסוגים להנאה מלאה!

יבוא והפצה בלעדית בישראל: **ה. ברגר, חיפה, כיכר ביאט 2, ת.ד. 1967, טלפון: 68591.**

WIMPY

ירושלים, אילת, אשקלון, נהריה

אין כמו וימפי

למעלה מ־70 סניפים בערים, בדרוכים בחופים ובירידים